

АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН І ТУРИЗМУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

В.Буяшенко
«01» березня 2016 р.

ПРОГРАМА

вступного випробування з дисципліни
«Українська мова і література» для вступу на I курс
на здобуття ОКР «Бакалавр»

Затверджено на засіданні приймальної комісії
(протокол № 1 від «01» березня 2016 р.)

Київ – 2016

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка.....	3
2. Орієнтовний перелік питань з української мови та літератури, що входять до вступних тестів.....	4
3. Структура екзаменаційного тесту.....	6
4. Критерії оцінювання	8
5. Література.....	9

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступний іспит з української мови і літератури проводиться у формі **тестування**.

На екзамені абітурієнт повинен показати такі **знання, уміння й навички**:

- знання основних одиниць і рівнів мови, їхніх ознак і взаємозв'язків, а також теорії російської мови в межах наведеної нижче програми;
- загальну грамотність, дотримання норм сучасної російської літературної мови: орфоепічних, лексичних, граматичних, орфографічних і пунктуаційних;
- з орфографії: знаходити в словах орфограми, обґрунтовувати їх вибір, правильно писати слова з перевірюваними та неперевірюваними орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки;
- з пунктуації: знаходити в реченні місця для постановки розділових знаків, обґрунтовувати вибір розділових знаків й розставляти їх у реченні згідно із правилами;
- з лексикології: тлумачити значення загальноновживаних слів, підбирати до них синоніми й антоніми, розрізняти пароніми в мовленні;
- із словотвору: ділити слова на морфеми, підбирати спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слова;
- з морфології: визначати, до якої частини мови відноситься слово; знати основні граматичні ознаки частин мови; вміти правильно відмінювати (дієвідмінювати) слова, правильно вживати форми слів (відповідно до норм літературної мови);
- з синтаксису: правильно вживати форму залежного слова при узгодженні та керуванні; виділяти граматичну основу речення; володіти способами передачі чужого мовлення; зв'язувати частини складного речення; аналізувати мовні одиниці з точки зору правильності, точності й доцільності їх вживання;

- знання текстів наведених нижче творів російської літератури;
- розуміння художнього, морально-філософського й суспільного значення літературних творів;
- знання творчого шляху письменників, твори яких внесені до програми;
- розуміння основних закономірностей історико-літературного процесу;
- З теорії літератури абітурієнт має володіти такими поняттями й термінами: *художній образ; трагічне, героїчне, комічне; зміст і форма літературного твору; тема, проблема, авторська позиція; сатира, гумор, іронія; персонаж, характер, ліричний герой; оповідач, образ автора; конфлікт й сюжет, композиція, система персонажів; художня*

деталь, портрет, пейзаж, інтер'єр; порівняння й антитеза, гіпербола й гротеск, символ й алегорія; художнє мовлення, діалог і монолог, метафора, епітет; проза й вірші, основні віршовані розміри, рима, строфа; роди літературних творів – епос, драма, лірика – й основні їх жанри; класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, модернізм.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ЩО ВХОДЯТЬ ДО ВСТУПНИХ ТЕСТІВ

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази.

Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. **Словотвір.** Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія.

Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи.

Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) *один, одна;*
- 2) *два, три, чотири;*
- 3) *від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;*
- 4) *сорок, дев'яносто, сто;*
- 5) *двісті – дев'ятсот;*
- 6) *нуль, тисяча, мільйон, мільярд;*
- 7) *збірні;*
- 8) *дробові.*

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні, особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (діеприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Узагальнення, систематизація, контрольна перевірка знань, умінь, навичок слухачів із пройдених розділів курсу

Синтаксис

Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за

морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Речення з однорідними членами.

Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.

Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація й сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Предметні уміння та навички

Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них. Уміти користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування

Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію.

Відображення вимови приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
 - 2) [г];
 - 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
 - 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
 - 5) м'яких приголосних;
 - 6) подовжених приголосних.
- Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків)

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО ТЕСТУ

Екзменаційні завдання з курсу «Українська мова та література» складаються з тестів, один тест містить 50 питань різної складності.

Приклад екзменаційного тесту:

1. 500. У поданих словосполученнях:

дівоча коса, нагострена коса, коса водоюми

підкреслені слова становлять собою вияв:

А. багатозначності Б. омонімії В. синонімії Г. антонімії

2. 562. У якому із запропонованих варіантів усі слова в родовому відмінку однини мають закінчення –у, -ю:

- А. сад, текст, товар, хор, понеділок, Новгород Б. Андрій, Дмитро, атлас, гурт, рейс
В. випадок, відгук, прибуток, успіх, замок Г. живопис, рейс, спорт, сорт, світогляд

3. 573. Написання якого слова не відповідає нормам правопису?

- А. менший Б. паризький В. сфотографувати Г. різбяр Д. Крит

4. 611. Написання якого слова не відповідає нормам правопису?

- А. у стократ Б. п'ятьсот В. тартуський Г. з діда-прадіда

5. 615. Із кількох варіантів значення фразеологізму *шагренева шкіра* виберіть правильне:

- А. те, що має здатність поступово і невпинно видовжуватися Б. історичне явище В. те, що має здатність поступово і невпинно скорочуватися Г. високоякісна шкіра

6. 673. Із кількох варіантів значення фразеологізму *золотий вік* виберіть правильний:

- А. молодий вік Б. пора зрілості, коли людина стає мудрою В. двадцяте століття Г. епоха розвитку науки і мистецтва в історії народу

7.679. Продовжіть речення: „Частини мови - це...”

- А. „слова, різні за звучанням, але однакові або близькі за значенням” Б. „слова, протилежні за значенням” В. „скорочені слова” Г. „особливі групи слів, що характеризуються лексичним значенням, юрфологічними ознаками, синтаксичною роллю в реченні”
Д. „запозичення з інших мов”

8. 734. Позначте складний прикметник, що пишеться через дефіс:

- А. довго/жданий Б. гіркувато/солоний В. гірничо/промисловий

9. 742. Позначте пункт, у якому всі слова пишуться з апострофом:

- А. В...ячеслав, кар...єра, пів...ящика, медв...яний Б. верб...я, міжгір...я, дзв...якнути, без...ядерний В. зв...ялити, кур...йозний, між...ярусний, круп...яний Г. двох...ярусний, пів...яру, об...єкт, під...їжджати

10.15.5. Визначте вид односкладного речення:

Вітром навіяло важкі чорні хмари.

- А. називне Б. означено-особове В. неозначено-особове Г. узагальнено-особове Д. безособове

11. 13 .8. Остап Вишня за фахом :

- А учитель Б. лікар В. інженер.

12. 11.2.Визначити тип римування поезії за уривком:

*В вечірнім полі тануть лебеді,
Палають листом клени молоді.
Куриться пил, відходять в даль віків
Дороги стріч і дзвін важких підків.*

- а) перехресне; б) паралельне; в) опоясуюче.

13. 11.13.Зразком імпресіонізму в українській літературі є:

а) “Новина” В.Стефаника; б) “Царівна” О.Кобилянської; в) “Intermezzo” М.Коцюбинського.

14. 11.14. Трискладова стопа з наголосом на першому складі:

а) ямб; б) хорей; в) дактиль.

15. 11.25. Поема “Ніж у сонці” належить перу:

а) Б.Олійника; б) В.Симоненка; в) А.Малишка; г) І.Драча.

16. 11.26. Який з романів О.Гончара довгий час був заборонений:

а) “Людина і зброя”; б) “Прапорносці”; в) “Тронка”; г) “Собор”.

17. 11.37. Трискладова стопа з наголосом на другому складі:

а) ямб; б) анапест; в) амфібрахій.

18. 11.22. З якою біблійною історією пов’язана повість О.Кобилянської “Земля”?

а) Адам та Єва; б) Іуда ; в) Авель та Каїн.

19. 11.14. Трискладова стопа з наголосом на першому складі:

а) ямб; б) хорей; в) дактиль.

20. 11.15. Проблема братовбивства виразно постає у творі:

а) О.Кобилянської “Земля”; б) О. Самчука “Марія”; в) В.Стефаника “Сини”.

21. 709. Укажіть, у якій із поданих сполук частка пишеться окремо:

А. ніби/то Б. ато/ж В. де/коли Г. тільки/що

22. 584. З кількох варіантів значення фразеологізму *царство тіней* виберіть правильний:

А. пекло Б. казкова країна В. театр Г. загадка Д. фантастичний твір Е. мрійливість

23. 15.11. Позначте, яким членом речення є виділене слово:

Пан Бжеський допіру розповів йому про зустріч із сіверянами і роздратовано бігав з кутка в куток (З.Тулуб).

А. підмет Б. присудок В. означення Г. додаток Д. обставина

24. 11.32. Який троп не зустрічається в наведених нижче словах:

“Ціла хата заридала, як би хмара плачу, що нависла над селом, пірвалася”.

а) гіпербола; б) порівняння; в) метафора; г) епітет.

25. 11.33. Перша друкована збірка Максима Рильського називається:

а) “Під осінніми зорями”; б) “Синя далечінь”; в) “Сонячні кларнети”, г) “На білих островах”.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Правильно виконане завдання кожного тесту (тест містить 50 завдань) оцінюється в 4 бали.

На виконання тестових завдань відводиться 120 хвилин. Оцінювання проводиться за 200 бальною системою.

Бали	Помилки
200	Без помилок
198	1 (негруба)
196	1
194	1+ 1 (негруба)
192	2
184	3
176	4
168	5
160	6
152	7
144	8
136	9
128	10
124	11
120	12
116	13
112	14
108	15
104	16
100	17 і більше

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Сучасна українська літературна мова. Підручник за ред. А.П. Грищенка. – К.: “Вища школа”, 1997. – 494 с.
2. Українська пунктуація: Метод. посібник / за заг. ред. С.В. Шевчук. – К.: УДПУ, 1994. – 112 с.
3. Козачук Г.О. Українська мова – для абітурієнтів: Навч. посібник. – 2-ге вид. – К.: Вища школа., 1995. – 272 с.
4. Орфографічний словник української мови/ Уклад.: С.І. Головащук, М.М. Пещак, В.М. Русанівський, О.О. Тараненко. – К.: Довіра, 1994. – 864 с.
5. Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні; Ін-т української мови. – 4-е вид. випр. й доп. – К.: Наукова думка, 1993. – 240 с.
6. Головащук С.І. Словник – довідник з правопису та слововживання. – К.: Наук. думка, 1989. – 832 с.
7. Козачук Г.О., Шкурятяна Н.Г. Практичний курс української мови. – К.: Вища школа, 1993. – 367 с.
8. Методичні рекомендації і вправи з української мови: Орфографія / Уклад. С.В. Шевчук. – КДПІ, 1991. – 60 с.
9. Словник іншомовних слів / За ред. акад. АН УРСР О.С. Мельничука. – К.: УРЕ, 1985. – 966 с.
10. Земляна Г. І. та ін. Українська література: Довідник для абітурієнтів та школярів. — Кам'янець-Подільський: Абетка, 2004
11. Семенюк Г. Ф., Ткачук М. П., Ковальчук О. Г. Українська література: Підруч. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Освіта, 2006. – 512 с.
12. Степанишин Б. І. Українська література: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Арт-освіта, 2001. – 336 с.
13. Хізова Р. І., Щоголева В. В. Українські письменники. — Харків: ТОРСІНТ ПЛЮС, 2005.
14. Хропко П. П. Українська література: Підруч. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Школяр, 2005. 528 с.

Літературні твори:

1. Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка».
2. Григорій Квітка-Основ'яненко. «Маруся».
3. Тарас Шевченко. «Катерина», «Гайдамаки», «Сон» («У всякого своя доля...»), «Кавказ», «До Основ'яненка», «І мертвим, і живим...», «Заповіт», «Мені однаково...», «Ісаїя. Глава 35».
4. Пантелеймон Куліш. «Чорна рада».
5. Марко Вовчок. «Інститутка».
6. Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я».
7. Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?».
8. Українська драматургія другої половини ХІХ ст.
9. Іван Карпенко-Карий. «Хазяїн».
10. Іван Франко. «Гімн», «Чого являєшся мені...», «Мойсей».
11. Ольга Кобилянська. «Людина».

12. Леся Українка. «І все-таки до тебе думка лине...», «Contra spem spero!», «Лісова пісня».
13. Михайло Коцюбинський. «Intermezzo», «Тіні забутих предків».
14. Василь Стефаник. «Камінний хрест».
15. Павло Тичина. «Арфами, арфами...», «Ви знаєте, як липа шелестить...».
16. Володимир Сосюра. «Любіть Україну!», «Так ніхто не кохав...».
17. Юрій Яновський. «Вершники» (новела «Подвійне коло»).
18. Микола Хвильовий. «Я (Романтика)».
19. Микола Куліш. «Мина Мазайло».
20. Остап Вишня. «Мисливські усмішки», «Зенітка».
21. Олександр Довженко. «Зачарована Десна», «Україна в огні».
22. Андрій Малишко. «Пісня про рушник».
23. Василь Симоненко. «Лебеді материнства», «Ти знаєш, що ти – людина?...».
24. Ліна Костенко. «Маруся Чурай».
25. Іван Драч. «Балада про соняшник».
26. Дмитро Павличко. «Два кольори».
27. Василь Стус. «На колимськiм морозі калина...», «Сто років, як сконала Січ...».
28. Григiр Тютюнник. «Три зозулі з поклоном».
29. Іван Багряний. «Тигролови».
30. Василь Барка. «Жовтий князь».
31. Улас Самчук. «Марія».
32. Євген Маланюк. «Сучасники», «Шевченко».
33. Олесь Гончар. «Собор».
34. Павло Загребельний. «Диво».
35. Григорій Сковорода. «Всякому місту – звичай і права...» – це зразок поезії